

10. Az évi hitközségi adó pontos kiírásáról és beszedéséről intézkedik s az ezt kezelő személyzet összes munkáját ellenőrzi, s amennyiben szükségessé találja, ide vonatkozó javaslatokat terjeszt a hitközségi gyűlés elé.

11. Előszóli illetégek megállapítása az évi költségvetés előirányzatát s az évi zárszámadásokat, s azokat véleményes jelentése kíséretében a hitközségi gyűlésnek beadja.

12. Működéséről, a pénztárak mikénti állásáról s az összes gazdasági ügyekről évenként jelentést készít, s azt külön előadja, vagy pedig a számvételező a hitközségi képviselőnek tudomásulvétel ezéjjából netalán javaslataival egyetemesen beterjeszti.

67. §.

Az egyház-tanácsnak a) *állásuknál fogva* tagjai a hitközségi képviselői egyházi és világi elnöke, a főjegyző, első ügyész, títikár, főszámvéveő, két szindikusz, s a patronatusnak a képviselői gyűlés által bevalasztandó egy képviselője; b) *előzetesen* újjan a hitközségi képviselőlet azon 16 tagja, ki akár nyílt kérvénnyel, akár 5 tag kívánatára titkos szavazással, valamint viszonylagos szöbbséggel bevalasztatik.

68. §.

Az iskolázásnak a) hivatalukból kifolyólag tagjai az egyházi, és világi elnök, második jegyző a patronatusnak bevalasztott egy képviselője, s a hitközségi képviselőlet 3 tanfője; a) *közvetlenül* újjan a hitközségi képviselőlet tagjai lesz a hitközségi képviselőletből bevalasztott 16 más a tanügyhoz érő hitközségi képviselő.

69. §.

A gazdasági tanács az egyházi s a világi elnök, a títikár főszámvéveő, második ügyész, harmadik jegyző, gazdasági gondnok, mérnök, két szindikusból és a hitközségi képviselőletnek bevalasztott 16 tagjából alakul.

70. §.

A választások letyolásáról és eredményéről fölveti jegyzőkönyv második példányát a hitközségi képviselőlet egyházi és világi elnökét kívül a jegyző és két hitközségi képviselő által aláírva, a választás jóváhagyása és megerősítése végett 14 napon belül rendszerint bekeüldetik az egyházmegyei hatóságnak.

71. §.

A választási eljárás ellen netalán feimerülő panaszok és kifogások ugyanazon módokatok szerint intézendők el,

mint a hitközségi képviselőket választásait érintő panaszok.

72. §.

Amint az egyház-tanács, iskolázók és gazdasági tanács szabályszertben megvalasztottak és egyházbizottság megválasztottak, megalkalultok tekintetik.

Az egyház-tanács és iskolázók elnökei azok, kik a hitközségi képviselőletnek — a gazdasági tanács világi elnöke pedig a másodolnok.

Az egyház-tanács jegyzője a főjegyző, az iskolázóké a második jegyző, a gazdasági tanácsé a harmadik jegyző.

Ha a választás ellen panasz be nem adott, s annak megalkalulása ellen az egyházmegyei hatóság 30 nap alatt nehézséget nem támaszt, az megerősítettnek tekintendő.

73. §.

Ugy az egyház-tanács, mint az iskolázók és gazdasági tanács tagjainak megszűnése és időközbeni kiegészítése és három újról három évre való újja alakítása ugyanazon elvek szerint történik, mint a hitközségi képviselőlet illetégek előírva.

74. §.

A gazdasági és egyház-tanács rendezéseket *megnyelődésük* a hó első és második vasárnapján tartják, az iskolázók pedig minden hó utolsó vasárnapján.

Ha sürgősség ügyek ezt indokelik, vagy pedig ha ezt a tagok megválasztják, az elnök írásban és a tárgy indokolt megjelölése mellett közzéte, rendkívüli ülések bármikor összehívhatók.

75. §.

A *meghívóban* a tárgysorozat, továbbá a gyűlés napja, órája és helye mindenkor olvashatóan kiírandó, s a gyűlésnek akként hirdetőndők meg, hogy a meghívások 48 órával előbb, vagy legalább az ezt megelőző napon minden tagnak kézbesítve legyenek.

76. §.

A *határozatok érvényességére* a tagok általános többségének jelölése, s a jelenlévők szavazatbőbbsége szükséges. Szavazat egyenlőség esetén a elnök szava dönt.

Ha pedig a tagok kellő számmal meg nem jelennek, 3 nap alatt újabb gyűlést tartatván, abban a jelenlévők érvényesen határozhatnak.

77. §.

A határozatokról *jegyzőkönyv* vétezik fel, melynek hitelesítése az elnök,

jegyző és e célra esetről esetre megválasztott két tag által eszközöltetik, mi azonban nem zárja ki, hogy a megelőző ülések jegyzőkönyveit kívánatra fel is olvassassanak.

A határozatok ellen tiltakozni senkinek sem áll jogában, kivánhatja azonban, hogy kián véleménye felvételének a jegyzőkönyvbe, valamint a sörölmosnók talált határozatok ellen felelőszéssel is illoet.

78. §.

A *sérlemes határozatok* ellen 14 nap alatt az egyházmegyei főhatóság-hoz lehet felbontást, mely a vitás kérdésben végzővénnyesen határoz.

Ha oly ügyről van szó, mely a hitközségi képviselőlet elnökeké van fenntartva, a sérlemes határozat ellen első fokban 20 napon belül a legközelebb tartandó képviselőlet gyűléshez, másodfokban pedig az érseki főhatósághoz van helye a felelőszéssel.

(Folyt. köv.)

Felhívás

Baja szab. kir. város iparos-ijfajtoh?

Még az 1878-iki évben a „Bajai Ipartársulat” kezdeményezés folytán több lelkes iparos ifjú — áthátva azon meggyőződésről, hogy az iparos-ijfú-ágak egyáltalán, s így városunkban is önképző-egyletet szükségesek, hogy legyen alkalma az iparos-szegednek is, hol a mindnapj farszto tétel munka után lelke is ádult, szorakozást szerzhett; — n.aktiában áthátva azon gyakori szomorú tapasztalattól, hogy betegség esetén — különösen a vidéki — legtöbbször nélkülözésnek és szenvedésnek van kitéve, szorongást, hogy csak valaki is érdeklődne sorsa iránt, vagy nyomorában vigaszt nyujtana — indítva érzétek magukat oly intézmény létesítésére, melyben — a művelődés eszközei mellett — betegség által munkaképételmé vált, édesanyam szülői ifjú mintegy második életet nyomat kelhessen, s ki tehetséghez mérten ápolja, ügykezeléséről gondoskodik, nehéz szenvedésben a vgyazt elnyitott írbazsamat nyújta feleje, ha pedig netalán a halál által — távol az édes szülőktől, rokonságtól, idegen városban, idegen emberek között — az élek sorából eldragatották, hogy legyen, ki hült teneit tisztességes eltakarásban részesíti, s legalább némileg helyettesíti övét.

Ily előfoklat alakult meg a „Bajai iparos-ijfú-ág betegszégyőző- és önképző egylet”, s a nagyim. m. kir. belügyminiszterium 1878. évi sept. 12-én kelt magas jóváhagyásával ellátott szabályok szerint működik a mai napig.

Sajnosan kelle azonban az egylet *valasztásának* egy idő óta azon *iparos-ijfú-ágok* jóténa, hogy az iparos-ijfú-ágok közténe az egylet iránt mindinkább fokozódott, úgy annyira, hogy az egylet *fenntartására* napról-napra kétesebbé vád.

A tagok száma a lehető legkisebbre apadt le, miáltal természetesen az egylet anyagi jövedelme nagyon is eökén, az egylet pedig kiadásait fedezni, az elváltatott költségeketnek megfelelő minden áron közeleten.

A helyzet komoly volta oda utalta tehát az egylet választmányát, hogy felhívást intézzen Baja város összes iparos-ijfú-ág, hogy felhívja őket egyesülésre, támogatásra, s ez által a már fenálló egyletet ismét azon helyzetbe juttassa, miszerint az egész társadalomra kiható udvös működését újra, sőt még fokozottabb mértékben folytathassa.

Ugyanez az egylet f. évi decz. 26. azaz karácsony másnapján délelőtt 10 órákor az ipartársulat helyiségében (belváros, Tóth Kálmán-utca, Olay-fele ház) **rendkívüli közgyűlést** tart, melyre úry az egylet t. tagjait, mint Baja város összes iparos-ijfú-ág tisztelettel meghívjuk.

Nem mulaszthatjuk azonban el, hogy az egylet fente b jelzett éjszaki ülésére az iparos-ijfú-ág figyelmébe ne ajánljuk, s fel ne hívjuk a gyűlésen minél nagyobb számban való megjelenésre.

Kelt Baján, az Iparos-ijfú-ág betegszégyőző és önképző-egylet választmányának 1882. évi deczember hó 10-én tartott üléseüöl.

Krímer Rész, egyen elnök.

Repka Mihály, egyleti elnök.

Szineszet.

Végre valahára itt ott egy népebb hazát is látunk!

E hét folyamán már nem tárogatót a „diszes” terem annyira az úrességtől, mint a közhaláltól! Itt is volna már az ideje, hogy „adunk kenyert a művészeknek, hadt öllessnek megváltókért!” — Nyuatsunk szerződés a levélzatonak, hogy szíve számdéca szerint megfelelhessen a közönség kívánalmainak.

Szombaton, decz. 9-én szíre került Offenbachnak egy kevésbé sikerült ope-

Tizenegy órákor Montsallierné helyépet szöbájába.

— Ah kedvesem nem állom ki jól tettet, hogy megszöktél, mily vendéget hozott az eg! mennyire unatkozom!

— Reményem, holnap már nem lesz itt, felelé Elise részketve.

— Nem, mert James azt mondta neki: hogy korán reggel látogatónk megyünk.

E tudat meggyújtotta Elisét, néfán merült el gondolatában midőn néz zavarát fel — Lucie te vagy? — kérdé remegve.

Senki sem felelt, a balkán felnyóljó ajtón Meiner Marius lépett be. — Elise hirtelen a csemetyü zsinor után kaptott, de ő visszatartta.

— Ne féjzen küsszony, szöit megzavardva... nem rossz szándékból jövek... tudja...

— Uram távozék, különben kiállításommal felzavarn az egész házat!

— Mit jelentés ez — kérdé az ifju meglepetve, hisz két hó óta oly szépen állottok szerelmiket.

— Hallgasson, hallgasson, szakítá félbe a leányka magán kívül.

— Nem, halja tovább. — Nekem 18000 frank évi jövedelmem van, s én szeretem kedvemet, megvátoztattam előbb i életnödmöt...

— Uram, én nagyon téved velem szemben — szöit inercitelen közbe Elise, s csak ugy bocsájtom meg sértését, ha rútótn távozok.

— Nem távozom, nem engedem magamat kiutasítani miégy szölgőt! Nyilván megmondom, azért jöttem ide, mert két hónap óta vonzok...

— Valóban uram igazam van, ugyan óhajtottam önnel négy szem között beszélni.

kínézése előle, öltözéke nagyon is keresett volt, sőt közelebről látszó lehetett venni, hogy illatszerevel nem gazdálkodott.

Montsallier grófnő oly nő volt, ki csak saját dolgaival bibelődik, nem is tett ezre semmit. — James jobban fel volt világosodva, szerelme s félékenysége Londonba úz, hat hét mulva tért vissza.

Megérkezése után másnap az operána kísérete a holgyeket Meiner Marius szöokot helyen volt, és Saint Niezer csakamár észrevette e szép büszke ifjú, ki székezőe támaszkodva változtatlanul Saureus küsszonyára fűgesszé szemét.

— Ismerem ama gondosan öltözött fiatal embert, ki időközben oly kínáló mozdulattal dobja vissza arcába simuló fekete haját, kérdé James de la Chassaingerraktól, ki akkor lépett a pályába.

— Csak nevet tudom, Meinernek hívják, alkalmasint Niezer.

Másnap Saint-Niezer így szöit szöoruló-jébe:

— Kár e szép időt. Párisban tölteni, kívül zöld minden, nem töltünk pár napot Aumontban?

Montsallierné mindig kapta kapott a helyvátoztatás eszményét, s már harmadnap Aumontban volt Elise, Saint-Niezer s egy koros hólyk társaságban.

Egy reggel Elise korán lejött a terembe, egy könyvet vett kezébe, de csak gérdé lapozott benne s mozdulatlan maradt szeméi a nem látott sorokon tévedeztek. — Ily helyzetben találta James.

— Mily érdekes olvasmány köti le annyira figyelmes küsszony? Kérdé gyöngéden.

— Valóban megvallom nem olvastam.

— Nem vagyok képes figyelmeztet valámibeh köti.

